

A magyar lélekben roppant indulatok lappanganak, amelyek azonban csak néha szikráznak tragédiává, mert nincs kitartóerejük egy sorozatos cselekményben való megmutatkozásra. A magyar élet tele van torzóként meredő tragédiákkal, melyeknek teljessé alkotott kifejezése azonban hiányzik. A második magyar tragédiát Katona után az fogja megírni, aki magában lelke legmélyéig átélve a roppant magyar életakarat heroikus lángolását és tespedt közéletünk minden lángot elfojtó mocsárlevegőjének gyilkos atmioszféráját, kiáltó hangot ad egy szertelen szenvedély nagy elhullásának és a megalkuvó hétköznapi tengődés gyászos győzelmének!

És ha ezt egy zseni valaha megírja, ez a dráma lesz az irodalomtörténelem legszomorúbb, legkeserűbb tragédiája! . . .

Németh Antal.

RÚTARCÚ LÁNY.

*A vonalak groteszk érdessége
ennek az elrajzolt kicsi arcnak
egyellen futó érdekessége.
Semmit sem sejtet; nem mond nyíltan
csak egyegy nyíló kis mosolya, melyben
eltemetett leánysága kivillan.*

*Az ajkak fájdalmas íve lankadt,
ki nem szívároghat áruló faj
köztük, oly szorosan tapadnak.*

*A fülekből kihull halk csaló bók;
e lány különös végzetességgel
mindenben már eleve csalódott.*

*A tűnő tavaszok is zsibbasztják,
életén kényszerű tehernek érzi
a változások farsangi maszkját.*

*Neki mesét sosem mesélt még
Rómeok sejtelmes baritonja
csupán bús mostohája: a Kétség.*

*Gyér örömkön lemondón lép át,
ha titkos vágyban, gondolatban
nőni érzi a bűn árnyékát.*

*Mimóza lelke valószínűtlen tiszta,
mert lépten-nyomon a csalódások
kristályosító vizét issza.*

*Nincs hódolója, nincs irigye,
a máriás érintetlenség
önkéntes árvasága: frigye.*

*A Dúsak lakának ő lázár-szegénye
— ki mindentől elesett —
Ó szegényke . . . szegényke!*

Széfeddin Seſket bej.